

Witte donderdag

Waarom heet Witte Donderdag nu eigenlijk witte donderdag?

We lezen in de Bijbel dat Jezus op een vrijdagmiddag is gestorven. De avond ervoor hield hij een maaltijd met zijn leerlingen. Dat moet dus op een donderdag geweest zijn. Deze maaltijd was erg bijzonder. Jezus voelde wat er met hem zou gaan gebeuren. Zijn leerlingen en Hij waren daar erg verdrietig om, maar Jezus sprak hen moed in en vertelde hun dat ze met zijn werk door moesten gaan als hij dood was. Hij zou dan wel uit hun leven weggaan, maar tegelijk op een bepaalde manier bij hen blijven om hen te helpen.

En toen gebeurde het.

Jezus zegende het brood en de beker met wijn,
brak het brood

en gaf het brood en de beker aan zijn vrienden
en zei:

neemt en eet en drinkt,

want dit is mijn lichaam en mijn bloed.

Blijf dit doen om aan mij te denken en mij te herinneren.

Als we ons die afscheidsavond op de donderdag in de Goede Week herinneren, denken we eigenlijk terug aan het ontstaan van de eucharistie, de heilige mis, waardoor Jezus op een bijzondere manier in ons midden komt. Zo'n herinnering maakt ons blij, stemt ons dankbaar. En bij vreugde en dankbaarheid hoort natuurlijk niet een donkere, sombere kleur maar de kleur wit. Vandaar Witte Donderdag.

Voordat we samen het avondmaal gaan vieren lezen we eerst het verhaal van het Laatste Avondmaal.

Verhaal   Het laatste avondmaal

Jezus wilde nog één keer met zijn leerlingen eten. Hij wist dat ze voor de laatste keer samen aan tafel zouden zitten.

Wat een prachtkans, dacht Judas. Als het meezit hoor ik waar we gaan eten. Dan ga ik snel naar de priesters om te zeggen waar Jezus zit. En dan steek ik die dertig zilverstukken lekker in mijn zak.

“Waar gaan we eten?” vroeg Petrus.

Judas spitste zijn oren.

Maar Jezus voelde wat Judas van plan was.

“Gaan jullie de stad in”, zei hij tegen Petrus en Johannes. “Als je een man ziet met een kruik water, loop hem dan achterna. Hij zal een hotel in gaan. Zeg tegen de baas van dat hotel dat jullie de zaal klaar willen maken voor het eten. Wacht daar op ons.”

Judas beet op zijn lip. Nu weet ik nóg niet waar we naartoe gaan, dacht hij boos. Het zit me niet mee. Maar ja, misschien kan ik tijdens het eten wel even weg.

Petrus en Johannes gingen naar de stad en vonden het hotel. Ze zorgden ervoor dat alles klaarstond. Daarna wachtten ze rustig tot de anderen kwamen.

Bij de ingang van de zaal stond een bak met water. Er lag een doek bij. Voordat iedereen aan tafel ging, moesten de voeten gewassen worden. Maar niemand had zin in dat vervelende werkje.

“Ik doe het wel”, zei Jezus. Hij pakte de doek en knielde bij de eerste leerling neer. Beschaamd keken de vrienden elkaar aan.

Petrus riep snel: “Ik wil niet dat je mijn voeten wast. Jij bent veel belangrijker dan wij.”

“Dat is waar,” zei Jezus, “maar als ik jouw voeten niet mag wassen, kun je niet bij me horen.”

“O”, zei Petrus. Hij keek naar de grond.

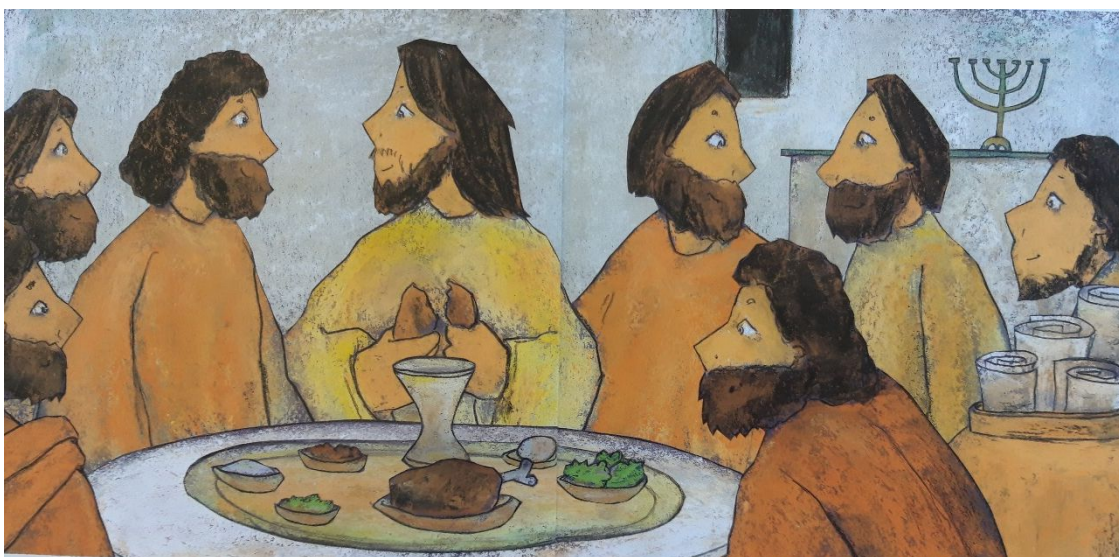
“Kijk,” zei Jezus, “ik laat jullie zien dat het niet erg is ook minder leuke dingen te doen. Dit is een voorbeeld, snap je?”

De leerlingen knikten. Toen alle voeten schoon waren, gingen ze aan tafel.

Tijdens het eten keek Jezus verdrietig de kring rond. “Eén van jullie zal mij aan de priesters verraden”, zei hij. Zijn vrienden schrokken. Wat was dít nou? Opgewonden begonnen ze door elkaar heen te praten. “Wie is het?” fluisterde Johannes in Jezus’ oor. Jezus pakte wat brood en zei zacht: “Degene aan wie ik dit geef, zal mij verraden.” Toen keek hij Judas aan. Hij gaf hem het brood. “Ga maar gauw doen wat je van plan bent, Judas”, zei hij kalm. Judas werd helemaal rood. Hoe wist Jezus dat? Haastig stond hij op en liep de zaal uit.

Buiten zette hij het op een lopen. Hij moest zo snel mogelijk naar de priesters om te vertellen waar ze Jezus konden vinden. Na het eten gingen ze allemaal naar de tuin van Gethsémané. Daar was het rustig en stil. Bovendien zou het donker zijn. Een goed moment om Jezus gevangen te nemen!

De andere leerlingen zagen Judas weglopen. Ze begrepen niet wat hij ging doen. Misschien een boodschap of zo?

Jezus sprak een gebed uit. Hij pakte wat brood, brak het in stukken en gaf het aan zijn vrienden. "Neem dit en eet het op, want dit is mijn lichaam."

Daarna pakte hij de beker met wijn. Hij dankte God en zei: "Drink de wijn, want dat is mijn leven. Als jullie eten en drinken, denk er dan aan waarom ik bij jullie was.

Mijn leven hier is bijna voorbij. Voordat ik naar de hemel ga, moet ik nog iets belangrijks zeggen. Ik wil dat jullie van elkaar en van God houden. Net zoals God van jullie houdt. Als jullie goed voor elkaar zorgen, kan iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn."

Na het verhaal dekken we samen de tafel. We leggen een wit tafellaken op de grond en zetten daarop een wereldbol, bloemen, een brandende kaars, de Bijbel, brood en een kelk met wijn (druivensap). Genoemde elementen hebben een symbolische betekenis:

- Tafellaken: iedereen is welkom aan deze tafel.
- Wereldbol: aan de tafel van Jezus zijn alle mensen welkom; het maakt niet uit waar je woont of welke kleur je gezicht heeft.
- Bloemen: bloemen horen bij het leven. We geven ze bij vreugde en verdriet. Daarom ook bloemen op deze tafel, omdat we blij zijn dat Jezus ons een teken heeft nagelaten, dat wij zo meteen gaan breken en delen.
- Brandende kaars: de brandende kaars herinnert een het Eeuwige Licht dat God is.
- Bijbel: de Bijbel, het grote boek, hierin staan het verhaal van vandaag en nog veel meer verhalen over Jezus.
- Brood: Jezus brak het brood en zei: "Dit is mijn lichaam."
- Kelk met 'wijn': Jezus nam de beker met wijn en zei: "Dit is mijn bloed."

Voordat we gaan breken en delen, bidden we het Onze Vader.

Onze Vader

Onze Vader,
die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Amen.

Ter afsluiting   Een beetje brood

Een beetje brood
en een beker met wijn:
twee doodgewone dingen
in het leven van een mens.
In de handen van Jezus
betekenen ze veel meer
en worden ze teken
van zijn eigen Leven.
Dank U wel, God,
voor dat wonder
van vriendschap!
Amen.